

Peder / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 21 января, 2025

Peder / hekaýa PEDER

Türkmen adynyň yzy ata-baba lakamly bolguç. Ata aganyňky hem şeýle eken. Ol irräk döwürde Balkan dagynyň tòwereginden Etrek ýakasyndaky biziň obamyzyň çetine göçüp gelipdir. Ýakyn dogangaryndaşlary bolmansomy ýa-da gyrada orun tutansoñmy garaz, oňa «ýeke» lakamy berlipdir.

Goja yzynda üç gyz, bir ogul galdyryp, bu ýagty jahan bilen hoşlaşýar. Ýone dirikä, gyzlaryny durmuşa çykaryp, oglunu öýli-işikli edýär. Gyzlar goňsy obalara düşüpdirler. Onuň «ýeke» lakamly ogly Nepese geçýär. Munuňam aýalynyň çagasy durman-durman, ýaşy bir çene baranda ogly bolup, ýaş üstünde ýogalýar. Kiçijik Aýragy az mahallyk goňsy gelinler emdirip, garaşyk edipdirler. Soňra Nepes ýekäniň özi süýt gözlemeli bolýar. Ilki düye süydüni berýär. Şorumtyk, güýcli düye süýdi çaga ýokmaýar. Içini bozýar, ýüzüni çisirýär. Onsoň bir garry enäniň maslahaty bilen geçi süydüni berip başlaýar. Yuwanrak, tagamly hem ýeňil geçi süydüni Aýrajyk işdämen içip, ugruny düzeyär. Emma ene mährewliginiň, perwanalygynyň öwezini niçik doljak?! Käte çyrlap aglanda, Nepes aljyraberýär. El-aýakda durmajak bolýan pursatlaram döreýär. Şonda gündizine-hä daş çykyp, golaý-goltumda gara-çyra görünmese, öye girip, bilyän ýekeje bent hüwdüsine ýuwaşjadan hiňlenýär:

Maňlaýyňdan öpeýin,
Ýumşak mahmal ýapaýyn,
Oba giden ejeňi-ow,
Men nireden tapaýyn,
Huwwa, balam, huwwa, huw!

«Aldamaga çaga ýagşy» diýleni-dä, ejesiniň oba gezmäge gitmänligi belli zad-a. Aýrajyk aglap-aglap, ýadamakdanmy ýada peder hüwdüsine imrigipmi, ahyry ymyzganýar. Nepesem

egninden agyr ýük düşüren şekilli, uludan dem alýar. Azabynyň reýgan bolmandygyna şükür edýär. Ýone ene hüwdüsü bilen peder hüwdüsiniň deň däldigi küýüne hem gelenok. Getirjegem bolanok. Bir öýüň deňesinden geçip gelýärkä, enesiniň çagasyň hüwdüleýşini eşidip, kürtdürdi. Doly ýatda saklap bilmedi. Eneler bir hüwdini ikinji gezek gaýtalamaýan eken. Şol hüwdä meñzedip özüce goşdy. Ýogsam, ýedi pyşdyna iki setiriň başyny gowşuryp biliýän ýokdy. Durmuş adamy şahyr etjek eken:

Peder göwnüni ýykman,
Aýragym öýde bukman,
Bedewini segredib-ow,
Duşmanyn çapar hökman.
Huwwa, nerim, huw-wa, huw!

Ýuwan arlyklaryny ilki-ilkiler öýüň içinde serdi. Ýone beýdende wagtynda gurap ýetişmezdi, soňra daşarda serdi. Päheý, utanyp näme? Il-günem bilyär-ä, başga hossarynyň ýoklugyny? Çırçykdananam açylmady. Bir gezek gjäniň ýary geçende ırkildi. Daňa golaý hähläp, oýandy. Görse, Aýrajyk aglap-aglap daljygyp gidipdir. Özüne käýinip, çaga höre-köse etdi, düzen hüwdüsine hiňlendi. Ene bolmak ýeňil-ýelpaý däl-ow. Bir saparam öýüne gelip, rehimdar gojanyň biri şeý diýdi:
– Nepes, göwnüňe alma, sen öňem ýeke ýigit. Beýdip, horlanyp ýörme: «Gyz bilen duza gytçylyk ýokdur» diýerdi köneler. Gyz bolmasa-da, dul tapylar. Rugsat berseň, ugruna çykaýyn. Öz obamyzda-da bilyäň, Sähet goturyň dul galan maýa ýaly gyzy bar. Öňräk agzyny ysgamda, Gotur: «Pukara ýer bolsa, beräýjek» diýdi. Aýalsyzyň dat gününe. Dowzahdyr. Degnä degen garry däl, sen. Öýlen. Örňärsiňem.

Nepes pikire çümüp, birhaýukdan soň jogap berdi:

– Taňryýalkasyn, häzir öýlenmek niýetim ýok.

Onuň pikiriçe, öweý ene Aýraga oňly seretmän, hor-homsy saklayjak ýalydy.

«Aý, ýok, Aýragy öýli-işikli edeýin. Onsoň bir mazalyrak towuk duşsa, alaýaryn-da» diýip, içini gepletdi.

Aýragyň oglanlyk döwri geldi. Ol ürç edip oýnardı. Ynha, bu

günem çay-çöregini edinip ör turdy. Nepes onuň nirä howlugýanlygyny bilse-de, sorady:

- Ugur hanjak, oglum?
- Aşyk oýnamaga.
- Heýlemi? Oýnasaň, oýna weli, gapydaky geçä peçek ýygyp getireweri. Bolýamy?
- Bolýa.
- Şo geçiniň süydüni içip ulalypdyň. Yadyňa düşýämi?
- Bilyän.
- Ol indi garrapdyr. Hurşluk etmeli welin, saňa süýt berensoň, elim baranok. Indi sen oňa hyzmat etmeli. Garnyny doýursaň, häzirem süýt berer. Süýtlüdir janawar welin, şu mahal-a owlagynam ekläp bilenok.

Aýrak düwdenekläp gitdi. Günortanlar öwrülip boş geldi, Nepes ondan sorady:

- Hany, peçek getirmediňmi geçiňe?

Aýrak guşuny gaçyran ýaly, gözlerini elek-çelek etdi. Onsoň az-kem gyzardy-da gönüledi:

- Yadymdan çykaýypdyr-da.
- Gaýdyp, beýtme inerim.

Aýrak burnuny çekip aşak bakdy. Nepes näme üçindir gürrüňiň hörpüni üýtgetdi:

- Aşyk utduňmy?
- Hawa.
- Näçe oýnam?
- Iki oýnam.
- Bo-uw, ökdeläpsiň-ow.

Oglunyň başyny sypady. Aýrak ýazygyny şol bada unutdy. Gylawlandy. Nepes içini geplettdi. «Ene mährini görmedik çaga-da...»

Aýrak ikindinara demi-demine ýetmän, sojap aglap geldi. Köýnegi ýyrtyk, üsti-başy gan. Burnundan häzirem gan akýar. Nepes aljyrap saňyldady. Ol güňleç seslendi:

- Wuruşdyňmy?
- Aýrak baş atdy.
- Hany köşeş. Kim wurdy?
- Ik... iki boldular.

- Köşes, erkek göbekl-ä sen.
 - Ol sowuk suw bilen Aýragyň burnuny ýuwup, ganyny duruzdy.
 - Rahatlanmansom, ýene sorady:
 - Kimler, o wuranlar?
 - Sojamasyny goýan Aýrak düşündirdi:
 - Nazar bilen Seýit. Bir-ä elimi tutup saklady. Beýlekem kenegi bilen burnuma wurdy.
 - Häý, siziň bir eşegatalylar...
 - Nepes bu sözleriň dilinden sypanyny bilmän galdy. Aýrak kem-kemden köşeşdi. Gözleri ar almaga ýardam bermegi sorady. Edenlerini öňünden geçirirseň, olaryň gaýtalajagy şeksiz. Beýleki oglanlaram gylawlanarlar. Onsoň Aýragy it ýenjene dönderdiler. Nepes ogluna ýüzlendi:
 - Başa-baş wuruşsaň, galmarsyň gerek?
 - Galmaryn.
 - Ýör onda!
 - Ataly-ogul tirkeşip ugrady. Nepes öňden, Aýrak yzdan. Ilki Nazarlara barmalydy. Olar daş däldi. Üç gün geçäýmelidi. Seýitleriň öýleri aňyrrakdady.
 - Bular baranda, Nazaryň ejesi öýde eken. Saglyk-amantlyk soraşmagam unudyp:
 - Hany ogluň? – diýdi.
 - Wiý, Nepes, bi senmi? Mesjemiň? Gel, geç!
 - Ogluň gerek?
 - Haýsysy? Ýedi dagy bar-a, olar.
 - Nazaryň gerek.
 - Nämetjek, ony?
 - Iki bolup, Aýragy wurupdyrlar. Başa-baş goýberip göräýjek.
 - Beýdişip ýörmäli, Nepes. Bilyäs-ä, Aýragy nädip ese-boýa galdranyň. Dädesi geler, agşam. Bizem iki bolup, geçeris Nazaryň daşyna. Gaýdyp, barmagyny batyrmaž Aýtak jana.
 - Bolýa, onda.
 - Otur, Nepes, nahar bişyä.
 - Taňryýalkasyn!
 - Hany, saklanyň.
- Aýal bir gysym kempudy Aýragyň jübüsine guýdy:
- Aýrak jan, hakyllyjadyr, al, beýgim.

- Azar edinmesene, Maral.
- Aý, azary bolmaz onuň.

Ataly-ogul daş çykyp, Seýitlere ýoneldi. Ýetip barýarkalar, gapylarynda köwejekläp ýören Seýit bulara gözü düşenden öýlerine sümüldi... Nepes bu sapar içerä salam berip girdi. Ýuzi düýäniň dabany ýaly, galyň aýalyň küti dodaklary müñküldedi. Bu Nepesiň howalasyny basdy. Seýidem ejesiniň aňyrsynda bukulyp otyrdy. Yssy garşylanmajagy sözsüz aýdylsa-da, Nepes ýáydanybrak habaryny mälim etdi:

- Dogmaň Aýragy wur...

Aýal onuň sözünü şarta böldi:

- Hawa, uranda näme bolupmyş? Erkek adam halyňa şeýdip, aýal üstüne gelip durmalymy?

- Onda dädesi hany?

- Hudaý saklasyn, Seýidiň dädesi oglan ursunyň arasynda düşmez.

Nepesiň boýny buruldy:

- Bilyäň-ä, Aýragyň ejesi...

- Ony Hudaýdan gör. Sakgalyňdan ak girse-de, aň girmändir.

- Äýt, heleý, agzyň ýyg. Sakgala ýetiberme.

- Ýetende nädersiň? Päheý...

Ol ör turdy:

- Göteril, ýogsa-da milisgäni çagyrýan.

- Bar, çagyr, aýjyn!

- Waý, il-gün-uw! Sögýär-uw!!

- Haýýarlyk edýäňmi? Heýlemi? Yöne bilip goý. Gaýdyp şeýdäýse, ýere sokaryn dogmaň!

- Bo-uw, Görogla bak, Görogla! Seýidiň dädesi gelsin bakaly. Tomaşany şonda görersiň!

- Goý, gelsin!

- Çyk, öýden, pisiňi aşyryp durma. Eý, seň erkek kişi bolaýsyň.

Nepes ýolboýy başyny galdyryp bilmedi: «Ýaman heleýden aždarha gaçanmyş. Wah, heleýe heleý ýagşy söğüşmäge». Aýragyň enesi elini çermäp duranlygynda, ol aýalyň dili damagyna giderdi.

Bu wakadan ep-esli gün geçensoň Aýrak gapydan okdurylyp girdide, gyşaryp çay içýän dädesiniň arkasynda bukuldy. Onuň bolşy gyrgy gören serçä meňzeşdi.

- Näme boldy, oglum?
- Seýidi wurdum.
- O, nä?
- Aşygymy aljak bolup yrsarady.
- Nämä gizlenýän?
- Ejesi gelýä.

Nepes ýerinden galanyny bilmän galdy: «Bi, heleýiň garşysyna gideniňden, Çingiz hanyň sülsatlaryna baş götereniň ibaly» diýip pikirlendi. Birden ýene howalasy basyldy. Aýraga göz aýlady. Ol galpyldap otyrды. Nepesiň ýüregi awady. Galawutlylak gepledı:

- Tur, oglum, beýdip oturma.
- Gorkduň-ä, däde, o heleýden öñki sapar.
- Göwnüňedir. Gelsin, bakaly.

Nepes yüz-gözünü buza dönderdi. Galmagallap gelýäniň sesini eşidip, sakgalynyň uçlary titreşiberdi. Ol işikden ätledi:

- Hany o ýetimcäň.
- Diliňi otuz ikiňden aňyrda sakla. Näme boldy?

Aýal gaňrylyp, gabatdaky Seýidi öñe çykardy: Onuň köýnegi dilkaw-dilkaw, maňlaýam göm-gök, aşyk ýaly çısipdir. Nepes: «Edenini alnyna getiripdir» diýip, Aýrakdan razy boldy.

- Ikiçäk wurşup, asgyn gelen bolsa, özünden görsün.
- Bi gezek Maralyň çöpdüýbüsi Seýit janyň elini tutupdyr.
- Ajymy süýj...

Onýanca aýal Aýraga topuldy. Laňña galan Nepes güýjuni jemläp, ony itekläp goýberdi. Serrelip gaýdan aýal aýaklaryny depirjikledip, walalaýlady:

- Waý, il-gün ýeteweriň! Bi, dul, sakgaly ütülmiş el urd-uw!
- Ol birmahal Aýraga «geçi süýduni ber» diýip maslahat beren Nepesiň duldegşir goňsusy garry enäni işikde gördü:

- Senem şayat bol! Waý-waý-eý...
- Turaweri, gyz.
- El urdu-ýeý-ýeý... Ýeýe ýezid-eý...
- El uranok, gördüm özüm. Çagasyny gorady. Şayadam boljakgä, bi ýaşdan soñ.

Ol eglip söýget berdi: «Jeren aýyp bor, gyz, tur» diýip az-kem mährewlendi. Jeren gelşi ýaly, galmagallap gitdi. Tupan

sowlana döndi. Nepes haşlap dem aldy.

– Nepes, oglan-oglanjyk däl-ä, senem. Ýamandan boýuňy satyn alarlar. O heleýiň aýbygadymdygyny bütin oba bilyär-ä – diýip, çykyp gitdi.

Nepes pikire çümüp, ahyry şeýle diýdi:

– Aýrak jan, oglum, ertir awa gideli.

Onuň käte köneje hyrlisy bilen aw awlamasy bardy. Bu gezek ol bir okda iki towşan urmagy ýüregine düwdi. Ilkinji gezek gidýän Aýragyň-da, şähdi açylar. Daşda bolmadyk gumlugyň aňrysynda ulaşýan çaklaňja baýyrlyklarda keýikler süri-süri. Olar goş-golamlaryny erkege ýükläp, saba bilen ýola düşdüler. Ukudan oňly açylmadyk Aýrak hatabyň toýnujagyndan gaýym ýapyşyp otyrды. Nepes beletje dereleriniň birinde goş ýazdyrды. Aýrak dädesiniň tabşyrmagy bilen, ýeňseden baryp, keýikleri onuň üstüne ürküzip goýberdi. «Tark»... biri ýykyldy. Şeýdip ikisini urdular. Ertirem dördüsini. Awa gzygsaň, wagtyň geçenligem bildirenok. Köze goýanyňda jyzyrdap, duran şarany iýmek Aýragyň keýpini göterýärdi. Gaýtjak uçurlarynda ol gumreňk tokgarkygy göterip getiräýdi. Ogluna garaşyp duran Nepes yüzünü keseräk sowup dillendi:

– Nireden tutduň?

– Ho-ol, gaýraky dereden.

– Goýberäýseň, nädýä?

– Aý, ýok...

Aýrak tokgary gursagyna berk gysdy. Ol garaja üzüm şekilli gözjagazlaryny petredip durdy.

– Enesi bardyr muň. Goýberäý, oglum.

– Barybir, ulalaňda awlarlar. Goýberjek däl.

Nepes oňa tarap ýoneldi. Aýrak aglamjyrady. Dädesi säginip: «Enäniň nämedigini bilmese düşünmez, bi» diýip, içini geplettdi-de, oglunyn raýyny ýykmaga bogny ysmady. Birden garşydan tüweleyleýän topbajyk tozan göründi. Nepes oňa tarap ümläp goýberdi:

– Aýtdym-a, hal-ha, enesi gelýä.

– At, däde, ataýsana.

Keýik golaýrak gelip, eýläk-beýläk okkessirme geçdi, aňyrrak çekildi:

- Näme beýdýä, bi?
- Al salyp, balasyny äkitjek. Ýa özünü tüpeñledip, ölüme kaýyllygyny sözsüz aýdýa. Garaz, o, tokgaryny halas etmeli.
- At onda, däde, ataýsana. E-e-e... – Aýrak aglap başlady: – Hökman wurgun!

Oglunyň göwnüni ýykmagy küýüne getirmeyän Nepes gülle gyrbagyradrak geçer ýaly, tüpeñlemegi, şeýdibem, ürküzip görmegi ýüregine düwdi. Üstaşyr atsaň, keýigem gorkmaz. Aýrak-da, biler. Birden gaçyp gidäýse? Ogly öýkelär. Göwni synar. Keýik weli, okdurylyp gelýärdi. Garaja burnuna düşen çañjagazlaram görnüp dur.

- Bolsana, däde!

... – Tar-rk...

Keýik aşyrylyp gitdi.

- Alaly, däde.

Nepes birbada sesini çykarmış, tüpeñini ýygnady. «Gaýdyp, keýik awlamaryn» diýip, tas daşyndan aýdypdy. Yöne, dilini dişläp, derçigen yüzünü syrdy oñaýdy.

- Haram olýä, damagyň çal, tizräk däde.
- Tokgaryň ölen enesi alynmaýa.
- Näme diýip?
- Şeýle-dä. – Oglan dädesiniň üýtgän aýylganç yüzünden çekindimi ýa ynanmadymy, garaz, dymdy. Nepes erkegi idip, ýola düşdi.

Çagalyk hunaba ýuwutdyryp, jahylliga orun berdi... Nepesiň özem pygambar ýaşyndan geçdi. Aýragy öýli-işikli etmegiň küýünde. Asyl, Aýragyň göwün söylän gyzy dagy bolaýmasyn? Agzyny ysgap görmek gerek. Örän seýrek gelýän aýal doganlarynyň biri öýüne görme-görşe gelende, ol muny ýaňzytdy. Olam ikiçäk galanda Aýraga:

- Bally, öýem garaňky dur. Nepes gelin edinmek isleýä – diýdi. Aýrak birneme gyzaryp, keçäniň gülüni dyrmaşdyrdı. Ejekesi dowam etdi:

– Habar gatyp ýöreniň barmy?

Aýrak baş atdy.

– Kim?

– Dawudyň gyzy.

Aýragyň göwün küýsegini aýal dogany Nepese ýetirdi. Ol muňa begenmän, geñirgendi. Gözleri öçügsilenip, ýüzüne kül urlan şekilli boldy. Gulaklarynyň eşidenine-de ynanmak islemedi. Onsoň Aýraga gönüledi:

- Oglum, Dawudyn gyzyny agzapsyň. Bilyäň-ä Jereniň biz bilen mäşi bişişmänini.
- Aý, şony... däde.
- Razylaşjagym, gümana.

Aýrak sesini çykarman, ýüzünü kese-kese sowdy, dommaryldy. Yaşulynyň bady gaçdy. İçinden özüne käýindi: Raýyny ýykman munça gezdim. Bir kel gyrnagyň üstüne barmakdan çekinip beýtmeli däldim. «Ol özüne teselli bere-bere sähetli gün ýeriň aşagy bilen Jereniň öýüne bardy. Ýaýdana-ýaýdana habaryny zordan berdi. Ýogsam: «Birmahalky köne saman agtaryp ýörmälem» diýdi. Jeren gulak asmady. Yzyna it salyp kowdy. Aýrak işiniň şowlamanlygyny dädesiniň çytawun, solgun ýüzünden aňdy. Öýkeläp, çykyp gitdi. Oňly iýip-içmän, ýaşulysy bilen gepleşmedi. Bu pederi üçin aýylganç urgudy. Ol gözünüň alnynda horlandy. Barybir, ogul gowşamady. Nepes: «Gaýratyň bolsa, alyp gaç» diýmäge küylendi. Ýöne muňa-da, dili barmady. Ahyry obada has ýüzliniň birini öňüne salyp, Jerenlere ikinji gezek bardy. Çekeleşik uzaga çekdi. Nepesiň tapan adamsy aşa dilewar eken. Jereni yrdy. Ýöne galyň agyr saldy. Etekletjek boldular. Bolmady.

Il-gün bir arkadag. Kim goýun, geçi, çebiș, kimsem keçe, kilim... kömek etdi. Nepesiň karz alan ýerlerem boldy. Ýöne, Jereniň öñünde bir gysym bolup kiçelişi welin, oglunuň öyerenden soňam ýadyndan çykmady...

Ynha, birden uruş turdy. Obada erkek göbekliler azalyberdi. Aýragyňam gitmeli günü bellendi. Şol aralykda oba Sowetiniň sekretary gabat geldi. Ol:

- Nepes aga, harby komissar bilen aram saz. Maşgala ýagdaýy şeýle-şeýle... bir garrysy bar, eklemäge gerek diýsem, alty aý frontdan alyp galar – diýdi.

– Ýone...

Nepes oňa sowally nazar aýlady:

- Bir dowar bermeli borsuň.

– Aý, inim, mugtuna düşse-de galmasyn.

Sekretar muny Aýraga aýdan bolmaga çemeli, ol müzzerilip gezdi, dädesine hem kän yüz bermedi. Nepesem gaçgaklady. Ýone deñi-duşlary Nazar, Seýit... dagy bilen ugramaly bolanda, gözlerini çygjardyp: «Garryň unutma, hat ýaz. Paşistlerem gaýgyrma» diýdi.

Esli wagt geçdi. Aýrakdan hat gelenokdy. Nepes Nazaryň, Seýidiň öýlerinden habar tutdy. Olaryň her haýsy bir gezek hat ýollapdyr. «Ilerki Ýakubyň oglы turuwbaşdan jeňe gidipdir. Şondan bärem ýekeje gezegem hat-petek gelmänmiş» diýip, Nepes öz howsalasyny gizläp, gelnine basalyk berýärdi.

Gapy jygyldap açylan ýaly boldy. Nepes muňa kän pitiwa etmedi.

– Däde, salawmaleýkim.

Ol bu ses göwnünedir öýtdi. Herhal, başyny galdyrdy. Saç-sakgaly ösgün, egni köneräk güpbüli, üstüne abanyp duran Aýrakdy. Atanyň öwelen agzy şonlugyna galdy. «Waleýk» diýmäge dili barmady.

– Geläýdim, men-ä.

– Niçiksi halda?

– Gaçdym.

Dikelen dädesi yrandy. Ýykylmazlyk üçin ýeri söýgetledi.

– Däde, saňa dözmedim. Birden frontda bolmaz iş bolaýsa, neslimizden zat galjak däl. Häzir oba süýji ukuda. Serhetden aşaly.

Gulaklary gapylara gelen ýaşuly entirekläp ýokary galdy.

Ýüzünüň hamy ýanan ýaly, ýaňaklary awuşap gitdi. Saňnyldady:

– E-e-e... häzirem bir pelle. Aklyňa aýlan. Git, puranta.

– Wagt az, daň atar basym. Gyssan.

– Häý, seň...köpeý oglы!

Bu onuň ömründe ogluna aýdan ilkinji ýakımsız sözleridi.

Tutynyň aňyrsyndan bürenjekli gelni çykdy: Aýrak oña tarap birki ätdi.

– Senem, bi taýdamy? Tiz, bol, serhetden geçmeli!

Gelni yza çekildi. Aýrak aýylganç haýkyrdy:

– «Bol» diýýän, basym!

Boýun sunmady. Aýrak topuldy. Nepes ara düşdi. Gahary bokurdagyna gelen oglы ony aňyrsyna öwrüp, güýçli itekledi.

Atasynyň maňlaýy tärime şaplap degdi. Aýrak gelniniň eli bilen saçlaryny gabatlap, tutup, süýrekledi. Çala señselän Nepes ol öýden çykanda, özünü raslady. Maňlaýyndan akýan gana üns bermän tärime söýenip, ýerinden galdy. Syryp çuwala bardy. Ondan köneje hyrlsyny alyp, daş çykdy. Aýrak gelniň ýeňsesine gamany diräp, alyp barýardy. Çöňnelişen gözler muny saýgardy.

Ogluna töwella edip, adaja seslendi:

– Äýt, Aýrak, dolan yzyňa. Namartlama.

Ogly gulak asman, barha gyssandy. Atasy iň soňky ýapyşalgasyny aýdyp, elhenç gygyrdy:

– A-ata-rynn!

Aýrak çylkasyz gülüp goýberdi:

– Ba-şar-marsyň, garry mülhit.

– Tarkk... – tüpeňiň iniňi düýrükdiriji sesi daňyň alagaraňkysyna obany sarsdyrdy...

Annatagan NURGELDIÝEW.

#edebiyatwesungat Hekaýalar